NN 127/2019 (27.12.2019.), Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obrtu

HRVATSKI SABOR

2560

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBRTU

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obrtu, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 13. prosinca 2019.

Klasa: 011-01/19-01/229
Urbroj: 71-06-01/1-19-2
Zagreb, 17. prosinca 2019.

Predsjednica
Republike Hrvatske
Kolinda Grabar-Kitarović, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBRTU

Članak 1.

U Zakonu o obrtu (»Narodne novine«, br. 143/13.) u članku 2. iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

»(4) Poslove u svezi s obavljanjem djelatnosti obrta obavlja nadležno upravno tijelo županije odnosno Grada Zagreba, u čijem je djelokrugu obavljanje povjerenih poslova državne uprave koji se odnose na obrt (u daljnjem tekstu: nadležno upravno tijelo).«.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 2.

U članku 3. riječ: »šest« zamjenjuje se riječju: »devet«.

Članak 3.

U članku 13. stavak 3. briše se.

Članak 4.

U članku 14. stavak 5. briše se.

Članak 5.

U članku 21. stavak 3. briše se.

Članak 6.

U članku 40. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Nasljednici iz članka 38. ovoga Zakona dužni su podnijeti prijavu za prijenos obrta nadležnom upravnom tijelom u roku od 30 dana od okončanja ostavinskog postupka.«.

Članak 7.

Članak 44. briše se.

Članak 8.

U članku 46. stavak 4. briše se.

Članak 9.

U članku 47. stavku 1. iza točke 2. dodaje se nova točka 3. koja glasi:

»3. ako nasljednici propuste rok iz članka 40. stavka 1. ovoga Zakona i izgube pravo prijenosa obrta nakon okončanja ostavinskog postupka«.

Dosadašnja točka 3., koja postaje točka 4., mijenja se i glasi:

»4. ako je obrtnik pravomoćnom sudskom presudom osuđen na kaznu zatvora za kazneno djelo povezano s obavljanjem obrta (glava XXIII. Kaznena djela protiv gospodarstva, članci 247., 252., 253., 254., 256., 258. i 265. iz Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 125/11., 79/12., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17. i 118/18.)«.

Dosadašnje točke 4. i 5. postaju točke 5. i 6.

U dosadašnjoj točki 6., koja postaje točka 7., broj: »30« zamjenjuje se brojem: »7«.

Iza točke 7. dodaje se točka 8. koja glasi:

»8. ako obrtnik sa sjedištem obrta na području određenom Zakonom o područjima posebne državne skrbi, Zakonom o brdsko-planinskim područjima ili Zakonom o otocima propusti rok za polaganje majstorskog ispita iz članka 10. stavka 5. ovoga Zakona.«.

U stavku 2. iza točke 3. dodaju se nove točke 4. i 5. koje glase:

»4. ako nadležno tijelo naknadno utvrdi da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 8. stavka 1. podstavka 2. ovoga Zakona

5. ako nadležna inspekcija utvrdi da je obrtnik obustavio obavljanje obrta bez podnošenja pisanog izvješća o privremenoj obustavi obrta nadležnom upravnom tijelu«.

Dosadašnje točke 4. i 5. postaju točke 6. i 7.

U stavku 3. iza riječi: »po sili zakona« dodaju se riječi: »iz stavka 1. ovoga članka, odnosno prestanak obrta iz stavka 2. ovoga članka«.

Članak 10.

U članku 52. stavak 3. briše se.

Članak 11.

U članku 53. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Na strukovno obrazovanje za vezane obrte primjenjuju se odredbe ovoga Zakona uz odgovarajuću primjenu posebnih propisa iz područja odgoja i obrazovanja.«.

Iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

»(3) Plan strukture upisa učenika u programe za stjecanje kvalifikacija za vezane obrte određuje se temeljem slobodnih naučničkih mjesta koja, na prijedlog Hrvatske obrtničke komore šest mjeseci prije početka iduće školske godine, osigurava ministarstvo nadležno za obrt o čemu izvješćuje ministarstvo nadležno za obrazovanje.

(4) Na zahtjev ministra nadležnog za obrazovanje ministar nadležan za obrt, u suradnji s Hrvatskom obrtničkom komorom, daje prethodnu suglasnost na plan strukture upisa učenika u programe za stjecanje kvalifikacija za vezane obrte najkasnije u roku od sedam dana od zaprimanja zahtjeva.«.

Članak 12.

Članak 54. mijenja se i glasi:

»(1) Strukovno obrazovanje za stjecanje kvalifikacija za vezane obrte izvodi se prema strukovnom kurikulumu koji se sastoji od općeobrazovnog i strukovnog dijela.

(2) Strukovni kurikulum za stjecanje kvalifikacije za vezane obrte izrađuje ministarstvo nadležno za obrt u suradnji s Hrvatskom obrtničkom komorom, a donosi ga ministar nadležan za obrazovanje na prijedlog agencije nadležne za strukovno obrazovanje.«.

Članak 13.

Članak 55. mijenja se i glasi:

»(1) Općeobrazovni dio strukovnog kurikuluma izvodi se u ustanovi za strukovno obrazovanje, koja može biti i regionalni centar kompetentnosti (u daljnjem tekstu: ustanova za strukovno obrazovanje) i u ustanovi za obrazovanje odraslih kojoj je odobreno izvođenje strukovnih kurikuluma (u daljnjem tekstu: ustanova za obrazovanje odraslih), a strukovni dio strukovnog kurikuluma izvodi se u ustanovi za strukovno obrazovanje, ustanovi za obrazovanje odraslih, kod obrtnika ili u pravnoj osobi iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Strukovni dio strukovnog kurikuluma iz stavka 1. ovoga članka provodi se naukovanjem.

(3) Pod pravnom osobom iz stavka 1. ovoga članka podrazumijeva se trgovačko društvo, ustanova, zadruga i udruga koja obavlja gospodarsku djelatnost.«.

Članak 14.

Iza članka 55. dodaju se članci 55.a i 55.b koji glase:

»Članak 55.a

(1) Naukovanje odraslih izvodi se prema strukovnom kurikulumu iz članka 54. ovoga Zakona i odnosi se na stjecanje kvalifikacije za tržište rada.

(2) Dužina trajanja razlikovnog programa koji se odnosi na naukovanje uvjetovana je prethodno završenim formalnim obrazovanjem i/ili neformalno i informalno stečenim znanjima i vještinama.

(3) Trajanje i sadržaj naukovanja odraslih određuje ustanova za obrazovanje odraslih kojoj je odobreno izvođenje strukovnih kurikuluma u suradnji s mentorom kod poslodavca kod kojeg će se izvoditi naukovanje.

Članak 55.b

(1) Stručni nadzor nad izvođenjem naukovanja kod obrtnika i u pravnoj osobi iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona provodi povjerenstvo koje čine predstavnici ministarstva nadležnog za obrt, ustanove za strukovno obrazovanje, agencije nadležne za strukovno obrazovanje, Hrvatske obrtničke komore i Hrvatske gospodarske komore.

(2) Članove povjerenstva iz stavka 1. ovoga članka odlukom imenuje ministar nadležan za obrt.

(3) Način ostvarivanja naukovanja, kao i način provedbe stručnog nadzora nad izvođenjem naukovanja kod obrtnika i u pravnoj osobi iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona pravilnikom propisuje ministar nadležan za obrt nakon prethodno pribavljenog mišljenja Hrvatske obrtničke komore i uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za obrazovanje.«.

Članak 15.

Članak 56. mijenja se i glasi:

»(1) Za izvođenje naukovanja obrtnik, kao i pravna osoba iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona moraju imati dozvolu (licenciju).

(2) Dozvola (licencija) iz stavka 1. ovoga članka izdaje se s rokom važenja od sedam godina od dana izdavanja.

(3) Dozvolu (licenciju) iz stavka 1. ovoga članka obrtniku i pravnoj osobi iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona koji imaju odgovarajuće kadrovske, prostorne i materijalne uvjete za izvođenje naukovanja izdaje Hrvatska obrtnička komora.

(4) Komisiju koja utvrđuje ispunjavanje uvjeta za izdavanje dozvole (licencije) za izvođenje naukovanja za svaku pojedinu kvalifikaciju ili grupu srodnih kvalifikacija imenuje i razrješava predsjednik Hrvatske obrtničke komore, a istu čine:

– osoba s položenim majstorskim ispitom ili osoba kojoj se sukladno odredbi članka 66. ovoga Zakona priznaje pravo kao i osobi s položenim majstorskim ispitom ili osobi s odgovarajućim visokim obrazovanjem ili obrazovanjem višim od propisanog Pravilnikom iz članka 6. stavka 2. ovoga Zakona

– nastavnik ustanove za strukovno obrazovanje, u kojoj se ostvaruje obrazovanje za stjecanje kvalifikacija za vezane obrte

– predstavnik stručne službe područne obrtničke komore, odnosno udruženja obrtnika i

– predstavnik stručne službe županijske komore Hrvatske gospodarske komore.

(5) Postupak i način izdavanja dozvole (licencije) za izvođenje naukovanja pravilnikom propisuje ministar nadležan za obrt.

(6) Obrtniku i pravnoj osobi iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona za koje se po pravu stručnog nadzora utvrdi da ne posjeduju odgovarajuće prostorne i materijalne uvjete i imenovanog mentora za izvođenje naukovanja, Hrvatska obrtnička komora ukida dozvolu (licenciju).

(7) Stručni nadzor nad izdavanjem dozvole (licencije) obrtniku i pravnoj osobi iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona za izvođenje naukovanja provodi ministarstvo nadležno za obrt.«.

Članak 16.

Iza članka 56. dodaje se članak 56.a koji glasi:

»Članak 56.a

(1) Obrtnik i pravna osoba iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona izvode naukovanje putem mentora koji može biti vlasnik obrta, odnosno zaposlenik obrta ili pravne osobe.

(2) Mentor iz stavka 1. ovoga članka može biti osoba koja:

– ima položeni majstorski ispit u odgovarajućoj kvalifikaciji

– ima priznata prava koja ovaj Zakon priznaje osobama s položenim majstorskim ispitom iz članka 66. stavka 1. ovoga Zakona te ima položen ispit kojim dokazuje osnovna znanja o poučavanju učenika na naukovanju

– udovoljava uvjetima iz članka 10. stavka 1. ovoga Zakona te ima položen ispit kojim dokazuje osnovna znanja o poučavanju učenika na naukovanju

– udovoljava uvjetima iz članka 10. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona te ima položen ispit kojim dokazuju osnovna znanja o poučavanju učenika na naukovanju i najmanje tri godine radnog iskustva u kvalifikaciji za koju izvodi naukovanje.

(3) Osim osoba iz stavka 2. ovoga članka mentor može biti i osoba koja ima odgovarajuće srednje strukovno obrazovanje i najmanje sedam godina radnog iskustva u kvalifikaciji za koju izvodi naukovanje te ima položen ispit kojim dokazuje osnovna znanja o poučavanju učenika na naukovanju.«.

Članak 17.

Članak 57. mijenja se i glasi:

»(1) Program stjecanja osnovnog znanja o poučavanju učenika za mentore u gospodarstvu donosi ministar nadležan za poduzetništvo i obrt na prijedlog Hrvatske obrtničke komore i Hrvatske gospodarske komore, a uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za obrazovanje.

(2) Program stjecanja osnovnog znanja o poučavanju učenika za mentore u gospodarstvu provode Hrvatska obrtnička komora i Hrvatska gospodarska komora.«.

Članak 18.

Iza članka 57. dodaje se članak 57.a koji glasi:

»Članak 57.a

(1) Na ispitu kojim se dokazuju osnovna znanja o poučavanju učenika na naukovanju ispitanik dokazuje praktične vještine i sposobnosti te stručna znanja potrebna za poučavanje učenika.

(2) Program ispita o stjecanju osnovnog znanja o poučavanju učenika na naukovanju donosi ministar nadležan za poduzetništvo i obrt na prijedlog Hrvatske obrtničke komore.

(3) Ispit kojim se dokazuje osnovno znanje o poučavanju učenika na naukovanju polaže se u organizaciji Hrvatske obrtničke komore.

(4) Ispit kojim se dokazuje osnovno znanje o poučavanju učenika na naukovanju polaže se pred ispitnom komisijom koju imenuje predsjednik Hrvatske obrtničke komore, a čine je tri člana koji zadovoljavaju uvjet odgovarajućeg obrazovanja iz područja pedagogije. Prijedloge članova ispitne komisije daju Hrvatska obrtnička komora, Hrvatska gospodarska komora i ustanova za strukovno obrazovanje, koja može biti i regionalni centar kompetentnosti.

(5) Hrvatska obrtnička komora na zahtjev osobe rješenjem priznaje ispit kojim se dokazuju osnovna znanja o poučavanju učenika na naukovanju temeljem prethodno stečenog obrazovanja koje se dokazuje odgovarajućom ispravom.

(6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka može se izjaviti žalba ministarstvu nadležnom za obrt.

(7) Hrvatska obrtnička komora izdaje uvjerenje o položenom ispitu kojim se dokazuje osnovno znanje o poučavanju učenika na naukovanju.

(8) Način i postupak provedbe ispita kojim se dokazuje osnovno znanje o poučavanju učenika na naukovanju, visinu naknade troškova te sadržaj i oblik uvjerenja o položenom ispitu kojim se dokazuje osnovno znanje o poučavanju učenika na naukovanju propisuje pravilnikom ministar nadležan za poduzetništvo i obrt uz prethodno mišljenje Hrvatske obrtničke komore i Hrvatske gospodarske komore.

(9) Troškove polaganja ispita kojim se dokazuju osnovna znanja o poučavanju učenika na naukovanju snosi ispitanik, fizička ili pravna osoba koja polaznika upućuje na ispit.

(10) Stručni nadzor nad zakonitošću organiziranja i provođenja ispita kojim se dokazuju osnovna znanja o poučavanju učenika na naukovanju te stručni nadzor provodi ministarstvo nadležno za poduzetništvo i obrt.«.

Članak 19.

Članak 58. mijenja se i glasi:

»(1) Obrtnik, kao i pravna osoba iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona ne mogu primiti učenike na naukovanje:

– ako su pravomoćno osuđeni za kazneno djelo vezano za obavljanje djelatnosti (glava XXIV. Kaznena djela protiv gospodarstva, članci 247., 252., 253,. 254., 256., 258. i 265. iz Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 125/11., 79/12., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17. i 118/18.)

– ako ne posjeduju odgovarajuće prostorne i materijalne uvjete te ne ispunjavaju zahtjeve sigurnosti i zaštite zdravlja

– ako im je oduzeto pravo na primanje učenika na naukovanje.

(2) Mentor iz članka 56.a ovoga Zakona putem kojeg obrtnik i pravna osoba iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona izvode naukovanje ne može biti osoba: